

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لایه‌سازی روی منیفلدهای باناخ

نورمحمد اکوان پور

دانشکده‌ی علوم
گروه ریاضی

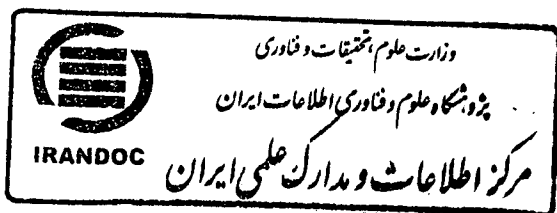
اسفند ۱۳۸۹

پایان‌نامه برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

اساتید راهنما:

دکتر محمدعلی اسدی

«حق چاپ برای دانشگاه ارومیه محفوظ می‌باشد»

۱۵۷۶۵۴

۱۳۹۰/۳/۲

کلیه حقوق اعم از چاپ، تکثیر، نسخه برداری، ترجمه، اقتباس و غیره از
پایان نامه کارشناسی ارشد برای دانشگاه ارومیه محفوظ می باشد. نقل از
مطالب با ذکر مأخذ بلامانع است.

بایان نامه آقای / خانم : نورمحمد اکوان پور

به تاریخ ۸۹/۱۲/۱۴

شماره

شماره
مورد پذیرش هیات محترم داوران با رتبه عالی و نمره - ۱۸۱ (به حروف هجریه کا) برار گرفت.

۱- استاد راهنما و رئیس هیئت داوران: دکتر محمد علی اسدی
- استاد مشاور:

- داور خارجی: دکتر علی سرباز جانفدا

- داور داخلی: دکتر رسول آقالاری

- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر کریم اکبری
۸۹/۱۲/۱۴
دکتر کریم اکبری

تقدیم ہے

پدر

پدر

و

مادر

امروز فهمیدم که دنیا سه روز است:

دیروز که گذشت

امروز که در آنیم

فردا که شاید نیاید.

به نام دانای مطلق

الان در سبب گروه ریاضی نشسته ام و این متن را می نویسم سه نفر از همکلاسیهای دوره لیسانس خانم رحیمی، خانم چهرآذر و خانم شیانی هم اینجا هستند. هوابرینی است و یکتهنای پشت پنجره از برف پوشیده شده اند و منظر استادام، هم که باید تا اجازه چاپ پایان نامه ام را بگیرم. در ذهن خود خاطرات دوره فوق لیسانس و لیسانس رومرو می کنم و دورانی که تصمیم گرفتم که بجای شرکت در گنگور ادبیات در گنگور ریاضی شرکت کنم. خدا رو شکر میگویم که توفیق داد تا بتوانم این مقطع تحصیلی را نیز به پایان برسانم.

به رسم ادب و احترام از استاد اهنایم جناب آقای دکتر اسدی که به حق سبب نام ریاضیدان، مستند بخاطر خواندن پایان نامه و رهنمودهای راهگشای ایشان شکر میکنم.

از استادان عزیز جناب آقای دکتر آقارای و داور داخلی و جناب آقای دکتر جاننده داور خارجی بخاطر قبول زحمت داوری پایان نامه و مطالعه دقیق آن و رهنمودهای ارزشندانم سپاسگذارم.

از استادان عزیزم جناب آقای دکتر اسکویی، دکتر بهروش و دکتر استادباشی که به حق در حق اینجانب معطلی کردند نهایت شکر و قدردانی میکنم. از اساتید عزیز و دکتر دوره لیسانس جناب آقای دکتر امیر (احسان) متحن، دکتر مجتبی قیراطی، دکتر حمیدرضا رضایی و دکتر حسن آزادی که زحمت زیادی را برای اینجانب کشیدند سپاسگذاری میکنم.

از دانشجویانی که در این دوره و دوره لیسانس خاطرات خوبی را برای من آفرینند:

آقایان: سید امین ساداتی، حمیدرضا نعمتی، ابراهیم لایقی، مسعود بهرامی، حسن عامریان، علیرضا الفتی، کاوه موسی وندا حمید دهارپور، لادی رببانی، بابک نیک نژاد، منصور احمدی، سید صلاح رشیدی، آریان عارفی، اسماعیل خلیفه، فخرالدین صاحبان، محرم بختیاری، ایوب مهربانی، اسماعیل صیغلی، علیرضا بدلی، علی اکبری، جواد لطیفی زاده، عبدالله کوزوند، امیر ظریفی و...

خانمها: دکتر سمیرا رحوی، شکرزاده، تیموری، رحیمی، نیری، چهرآذر، شیانی، سونلی، مغفیری زاده، سونلی، کشتکار و شیرزاد و...

و به کسانی که از قلم افتادند نهایت قدردانی و سپاسگذاری را میکنم. در نهایت از خانواده ام که مشرف و تحصیل بدون پشتوانه آنها ممکن نبود سپاسگذاری میکنم.

چکیده

فرض می‌کنیم f یک زیرغوطه‌وری شکافنده^۱ بین منیفلدهای فرافشرده باناخ باشد. در این پایان‌نامه شرایط مختلفی را برای f بدست می‌آوریم که f یک کلاف تاری شود. ابتدا شرایطی را به واسطه بالابری مسیر ارائه می‌دهیم و به عنوان نتیجه چندین محک را برای کلاف تاری بودن f بدست می‌آوریم. برای مثال به شرط آن که f بسته یا سره باشد یا وقتی دامنه و برد آن منیفلدهای فینسلر باشند و در بعضی شرایط از جمله شرط انتگرال هادامرد^۲ صدق کند، f یک کلاف تاری است.

split submersion^۱

Hadamard integral condition^۲

پیشگفتار

یکی از مسائل مهم در توپولوژی جبری مسئله بالابری مسیر است. در این پایان‌نامه با توجه به اینکه کلافهای تاری با فضای پایه فرافشرده لایه‌ساز هستند ما به مطالعه کلافهای تاری روی منیفلدهای باناخ فرافشرده^۳ می‌پردازیم. در یک قضیه کلاسیک ارسمان^۴ ثابت کرد که اگر M و N منیفلدهایی با بعد متناهی باشند و M فرافشرده و N همبند باشند، آنگاه هر زیرغوطه‌وری سره مانند $f: M \rightarrow N$ یک کلاف تاری است. کارهای دیگری نیز در بعد متناهی انجام شده است ولی تعداد افرادی که در منیفلدهای با بعد نامتناهی کار کرده‌اند از انگلستان دست تجاوز نمی‌کنند. برای اولین بار در سال ۱۹۶۷ ارل^۵ و الز^۶ قضیه ارسمان را برای زیرغوطه‌وری سره $f: M \rightarrow N$ با هسته‌های شکافنده برای منیفلدهای فینسلر مدل شده روی فضاهای باناخ و با شرط کامل بودن M گسترش دادند. در حقیقت ارل و الز نتیجه کلی‌تری بدست آوردند که در آن ساختار کلاف تاری به وجود یک وارون راست برای دیفرانسیل $df(\cdot)$ وابسته است. اخیرا رابیر^۷ قضیه ارسمان را به این صورت گسترش داده است: اگر M و N منیفلدهای فینسلر مدل شده روی فضاهای باناخ باشند و M کامل و N همبند باشد و $f: M \rightarrow N$ یک زیرغوطه‌وری با هسته‌های بطور یکنواخت شکافته شدنی باشد آنگاه f یک کلاف تاری است. در این پایان‌نامه ما قضیه اصلی رابیر را به عنوان یک نتیجه از قضایای فصل آخر بدست خواهیم آورد. کارهایی که در این مقاله انجام شده مخصوصا در قضایای اصلی الهام گرفته از کارهای رابیر می‌باشند. همچنین پلاستوک^۸ شرایطی را برای $f: E \rightarrow F$ ، وقتی که f یک نگاشت بین فضاهای باناخ E و F باشد، پیدا کرده که f بطور سراسری هم‌ارز یک تصویر باشد البته وی روی فضاهای باناخ کار کرده است. حالت خاص آن وقتی است که f یک نگاشت غیرخطی

^۳paracompact Banach manifolds

^۴Ehresmann

^۵Earle

^۶Eells

^۷Rabier

^۸Plastock

فردهلم^۹ بین فضاهای باناخ باشد. وی در حالتی که $f: E \rightarrow F$ یک نگاشت بین فضاهای باناخ است با فرض اینکه f دارای خاصیت بالابری خط می باشد (یعنی اگر $l(t) = (1-t)y_0 + ty_1$ یک خط در فضای F باشد یک بالابری برای $l(\cdot)$ مانند $p(\cdot)$ موجود باشد بطوریکه $(f \circ p)(t) = l(t)$ و همچنین با فرض وارون راست داشتن $df(\cdot)$ با استفاده از قاعده زنجیری یک معادله دیفرانسیل برای معادله $f \circ p(t) = l(t)$ تشکیل داد: $f'(p(t))p'(t) = y_1 - y_0$. پس با ترکیب دو طرف معادله با وارون راست $df(\cdot)$ داریم:

$$p'(t) = s(p(t))(y_1 - y_0)$$

$$p(0) = x$$

و با حل آن موضعا بدیهی بودن f را نشان داده است. پلاستوک تکنیک حل معادله دیفرانسیل فوق را روش بالابری خط نامیده است. این تکنیک وجه مشترک همه کارهای انجام گرفته در گسترش قضیه ارسمان به بعد نامتناهی می باشد ولی این کارها تفاوت هایی در فرضها دارند در حقیقت مساله این است که نشان بدهیم برای هر $y \in N$ یک همسایگی باز مانند V_y از y موجود است بطوریکه $f: f^{-1}(V_y) \rightarrow V_y$ یک کلاف تاری بدیهی است. روش بالابری افقی^{۱۰} که توسط ارل و الز به کار گرفته شده سبب شده تا آنها زیرغوطه وری را پوشا در نظر بگیرند ولی در این پایان نامه N را همبند گرفته و با تکنیکهای ساده توپولوژی عمومی و شرایطی که روی f می گذاریم پوشا بودن آن را نتیجه می گیریم و دیگر نیازی به بررسی پوشا بودن f نداریم. یکی از نقصهای کارهای ارل و الز این است که بررسی فرضهای آنها بسیار مشکل است. مثلاً بررسی پوشا بودن یک زیرغوطه وری بدون فرض سره^{۱۱} بودن آن کار ساده ای نیست.

رایبریکی از کسانی است که روی مساله پوشا بودن یک زیرغوطه وری کار کرده است. ولی طیف وسیعی از زیرغوطه وری هایی که در ریاضیات با آنها کار کرده اند سره نیستند مثلاً برای وقتی $A \in \ell(E, F)$ وقتی که E و F فضاهای باناخ باشند و A یک عملگر خطی کراندار و پوشا باشد تنها وقتی A سره است که $A \in Iso(E, F)$ و همچنین برگر^{۱۲} و پلاستوک در مرجع [۲] نشان داده اند که هیچ زیرغوطه وری فردهلم از کلاس C^1 با اندیس $p > 0$ که سره باشد وجود ندارد و این عدم وجود را رایبر به حالتی که f از کلاس C^1 و E و F با بعد متناهی باشند گسترش داده است. از طرف دیگر همانطور که در این پایان نامه خواهیم دید در بعضی اوقات سره بودن هم ارز همسانریختی بودن نگاشت

Freholm^۹Horizontal lift procedure^{۱۰}prpper^{۱۱}Berger^{۱۲}

f می‌شود، برای مثال پلاستوک در مرجع [۱۵] (قضیه ۲.۲) نشان داده است که هر نگاشت سره بین فضاهای باناخ یک همسانریختی است اگر فقط اگر به طور موضعی همسانریختی و سره باشد. خلاصه اینکه فرض سره بودن در بسیاری از موارد مهم شرطی بسیار محدود کننده است. در این پایان‌نامه می‌خواهیم شرایطی روی زیرغوطه‌وری f بگذاریم تا یک کلاف تار ی شود و یک ارتباط مستقیم بین کلاف تار ی و خاصیت‌های بالابری-مسیر مناسب برقرار کنیم. محتوای این پایان‌نامه به شرح زیر است:

در فصل (۱) مفاهیم مقدماتی از فضاهای باناخ، منیفلدهای باناخ، توپولوژی عمومی و توپولوژی جبری را شرح می‌دهیم. در فصل (۲) فرض می‌کنیم $f: M \rightarrow N$ یک زیرغوطه‌وری شکافته بین منیفلدهای باناخ فرافشرده باشد و همچنین N همبند باشد. همچنین توابع از کلاس C^k را نیز در همین بخش معرفی می‌کنیم. در این فصل منیفلدها لزوما دارای ساختار فینسلر نیستند. خاصیت ادامه تحلیلی^{۱۳} را برای f تعریف می‌کنیم و ثابت می‌کنیم که خاصیت ادامه تحلیلی داشتن f ، کلاف تار ی بودن f را ایجاب می‌کند. سپس تعدادی نتیجه از این قضیه را در این فصل می‌آوریم. بویژه ثابت می‌کنیم که f به شرطیکه یک نگاشت سره یا بسته باشد، یک کلاف تار ی است.

در فصل سوم فرض می‌کنیم که M و N دارای ساختار فینسلر هم باشند و M کامل باشد و خاصیت بالابری مسیر کراندار را برای f معرفی می‌کنیم و ثابت می‌کنیم که این یک شرط کافی برای کلاف تار ی بودن f می‌باشد. سپس مواردی از زیرغوطه‌وری‌ها که دارای خاصیت بالابری مسیر کراندار هستند را بررسی می‌کنیم. برای مثال وقتی که f در شرط انتگرال هادامرد^{۱۴} صدق کند و M و N منیفلدهای همبند هستند. این شرط انتگرال اولین بار توسط هادامرد در مرجع [۸] برای مسائل وارون سراسری از توابع مورد استفاده قرار گرفت و همچنین بطور گسترده در مقالات مختلف از آن استفاده شده است (مراجع [۷], [۱۳], [۱۴], [۱۵] را ببینید).

همچنین در این بخش حالتی که f به طور موضعی یکسانریختی باشد را بررسی کرده‌ایم و شرایطی را تعیین کرده‌ایم که f یک تصویر پوششی یا یک یکسانریختی باشد.

در بخش چهارم با زیرغوطه‌وری‌های با هسته‌های به طور یکنواخت شکافته‌شدنی که اولین بار توسط رابیر در مرجع [۱۶] معرفی شده‌اند کار می‌کنیم و یک شرط بالابری مسیر مخصوص این مورد را معرفی می‌کنیم که به ما اجازه می‌دهد تا از نتایج بدست آمده از بخش‌های قبل استفاده بکنیم. این پایان‌نامه بر اساس مقاله زیر نوشته شده است:

O. Gutu and J.A. Jaramillo, *Fibration on Banach manifolds*, Pacific

Journal of mathematics, vol. 215, No. 2, 313-329, 2004.

^{۱۳}continuation property

^{۱۴}Hadamard

فهرست مندرجات

۱	تعاریف و قضایای مقدماتی	۱
۱	۱.۱ فضاهای باناخ و منیفلدهای باناخ	۱
۹	۲.۱ توپولوژی عمومی	۹
۱۷	۳.۱ میدان‌های برداری و معادلات دیفرانسیل	۱۷
۲۳	۲ کلافهای تار از طریق خاصیت ادامه تحلیلی	۲۳
۲۳	۱.۲ توابع از کلاس C^k	۲۳
۲۶	۲.۲ تعاریف و قضایای اصلی	۲۶
۴۷	۳ خاصیت بالابری - مسیر کراندار	۴۷
۴۷	۱.۳ منیفلدهای فینسلر	۴۷
۴۹	۲.۳ تعاریف و قضایای اصلی	۴۹
۶۴	۴ زیرغوطه‌وری‌های با هسته‌های بطور یکنواخت شکافته شدنی	۶۴

۶۴	مفاهیم مقدماتی	۱.۴
۶۷	قضایای اصلی	۲.۴
۸۲			مراجع
۸۵			چکیده‌ی انگلیسی

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

۱.۱ فضاهاى باناخ و منيفلدهاى باناخ

تعريف ۱.۱.۱ يك فضاى بردارى V زوى ميدان K مجموعه‌اى است با دو عمل جمع و ضرب اسكالر كه در هشت خاصيت زير صدق مى‌كند. براى $u, v, w \in V$ و $c, d \in K$ و عنصر هماني $1 \in K$:

$$; u + v = v + u \quad (i)$$

$$; (u + v) + w = u + (v + w) \quad (ii)$$

$$; v + 0 = v, v \in V \text{ هر } \text{براي بطوريكه} \quad (iii)$$

$$; v + (-v) = 0 \text{ هر } \text{براي } v \in V \text{ يك وارون } (-v) \text{ نسبت به عمل جمع موجود است بطوريكه} \quad (iv)$$

$$; c(u + v) = cu + cv \quad (v)$$

$$; (c + d)u = cu + cv \quad (vi)$$

$$; cd(u) = c(du) \quad (vii)$$

$$.1u = u \text{ (viii)}$$

تعریف ۲.۱.۱ یک متر روی مجموعه دلخواه X تابعی است از $X \times X$ به توی اعداد حقیقی

مثبت $\{0\} \cup \mathbb{R}^+$ ، $d : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$ ، بطوریکه برای $x_1, x_2, x_3 \in X$ داشته باشیم:

$$(i) \quad d(x_1, x_2) = 0 \text{ اگر فقط اگر } x_1 = x_2.$$

$$(ii) \quad d(x_1, x_2) = d(x_2, x_1).$$

$$(iii) \quad d(x_1, x_2) \leq d(x_1, x_3) + d(x_3, x_2)$$

زوج (X, d) را یک فضای متریک می‌گوییم. همچنین هرگاه E یک فضای برداری دلخواه باشد

زوج (E, d) را فضای برداری متریک می‌گوییم.

تعریف ۳.۱.۱ یک نرم^۱ روی فضای برداری حقیقی^۲ (مختلط) E تابعی است از E به توی

اعداد حقیقی $R \rightarrow E : \|\cdot\|$ ، $e \mapsto \|e\|$ ، بطوریکه:

$$(i) \text{ برای هر } e \in E \text{ ، } \|e\| \geq 0 \text{ و } \|e\| = 0 \text{ اگر و فقط اگر } e = 0.$$

$$(ii) \text{ به ازای هر } \lambda \in R \text{ و } e \in E \text{ ، } \|\lambda e\| = |\lambda| \|e\|.$$

$$(iii) \text{ برای همه } e_1, e_2 \in E \text{ ، } \|e_1 + e_2\| \leq \|e_1\| + \|e_2\|.$$

زوج $(E, \|\cdot\|)$ را فضای برداری نرم‌دار^۳ می‌گوییم.

تعریف ۴.۱.۱ یک دنباله^۴ در فضای E ، تابعی است از اعداد طبیعی به توی E .

^۱ norm

^۲ real vector space

^۳ normed vector space

^۴ sequence

تعریف ۵.۱.۱ دنباله $\{e_n\}$ را در فضای متریک E کوشی می‌گوییم، هرگاه به ازای هر $\epsilon > 0$

یک $N_0 \in \mathbb{N}$ موجود باشد بطوریکه هرگاه $m, n \geq N_0$ داشته باشیم $d(e_n, e_m) \leq \epsilon$.

تعریف ۶.۱.۱ فضای متریک E را کامل^۵ می‌گوییم هرگاه هر دنباله کوشی در E همگرا باشد.

تعریف ۷.۱.۱ یک ضرب داخلی روی فضای برداری E تابعی است مانند:

$$\langle \cdot, \cdot \rangle : E \times E \rightarrow \mathbb{R}, \quad (e_1, e_2) \mapsto \langle e_1, e_2 \rangle$$

$$\langle e_1, e_2 + e_3 \rangle = \langle e_1, e_2 \rangle + \langle e_1, e_3 \rangle \quad (i)$$

$$\langle e_1, \alpha e_2 \rangle = \alpha \langle e_1, e_2 \rangle \quad (\forall \alpha \in \mathbb{R}) \quad (ii)$$

$$\langle e_1, e_2 \rangle = \langle e_2, e_1 \rangle \quad (iii)$$

$$\langle e_1, e_1 \rangle \geq 0 \text{ و } \langle e_1, e_1 \rangle = 0 \text{ اگر و فقط اگر } e_1 = 0 \quad (iv)$$

تعریف ۸.۱.۱ مجموعه $B_k(e) \subset E$ را برای $e \in E$ و $k \in \mathbb{R}$ بصورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$B_k(e) = \{e' \in E \mid d(e, e') < k\},$$

و به آن همسایگی e به شعاع k می‌گوییم.

تعریف ۹.۱.۱ فضای برداری H را همراه با یک ضرب داخلی، فضای هیلبرت^۶ می‌گوییم

هرگاه فضا با متر القایی از ضرب داخلی کامل باشد.

^۵perfect
^۶Hilbert space

تعریف ۱۰.۱.۱ فضای نرم‌دار $(E, \|e\|)$ را فضای باناخ^۷ گوئیم، هرگاه فضا با متر القایی از نرم $\|\cdot\|$ یک فضای کامل باشد.

مثال ۱۱.۱.۱ فضای \mathbb{R}^n با ضرب داخلی استاندارد

$$\langle (x_1, x_2, \dots, x_n), (y_1, y_2, \dots, y_n) \rangle = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

نتیجه یک فضای باناخ نیز می‌باشد.

مثال ۱۲.۱.۱ اعداد گویا $\mathbb{Q} \subset \mathbb{R}$ با ضرب داخلی استاندارد یک فضای برداری روی میدان \mathbb{Q}

است که کامل نیست و در نتیجه یک فضای هیلبرت نمی‌باشد.

گزاره ۱۳.۱.۱ فرض می‌کنیم E یک فضای برداری حقیقی (مختلط) با بعد متناهی باشد،

آنگاه:

(i) یک نرم روی E وجود دارد.

(ii) همه نرم‌های روی E هم‌ارزند یعنی اینکه توپولوژی القا شده توسط آنها روی E یکسان است.

(iii) همه نرم‌ها روی E کامل هستند.

برهان: به گزاره ۲.۱.۱۰ از مرجع [۱] مراجعه شود. ■

مثال ۱۴.۱.۱ فرض می‌کنیم X یک مجموعه و F یک فضای برداری نرم‌دار باشد، تعریف

می‌کنیم:

$$B(X, F) = \{f : X \rightarrow F \mid \sup_{x \in X} \|f(x)\| < \infty\},$$

Banach space^۷

حال تعریف می‌کنیم:

$$\|f\|_{\infty} = \sup_{x \in X} \|f(x)\|,$$

این نرم را نرم سوپریمم می‌نامیم و $B(X, F)$ با نرم سوپریمم یک فضای برداری نرم‌دار می‌باشد.

تعریف ۱۵.۱.۱ زیرفضای بسته F از فضای باناخ را شکافته^۸ شده گوئیم، هرگاه یک زیرفضای

بسته چون $G \subset E$ موجود باشد بطوریکه $E = F \oplus G$.

تعریف ۱۶.۱.۱ تابع T از فضای برداری E به فضای برداری F را یک عملگر

خطی^۹ می‌گوئیم، هرگاه به ازای هر اسکالر λ و بردارهای $e_1, e_2 \in E$ داشته باشیم

$$T(\lambda e_1 + e_2) = \lambda T(e_1) + T(e_2)$$

تعریف ۱۷.۱.۱ فرض می‌کنیم E و F فضاهای برداری باشند و $T: E \rightarrow F$ یک عملگر

خطی باشد اگر T یک به یک و پوشا باشد و T و T^{-1} پیوسته باشند می‌گوئیم T یک ایزومورفیسم^{۱۰}

است.

تعریف ۱۸.۱.۱ فرض می‌کنیم X و Y فضاهای متریک باشند تابع $f: X \rightarrow Y$ را یک

ایزومتري^{۱۱} می‌گوئیم هرگاه برای هر $x, x' \in X$ داشته باشیم $d_Y(f(x), f(x')) = d_X(x, x')$.

در این پایان‌نامه منظور از ایزومتري یک ایزومورفیسم است که ایزومتري هم باشد.

split^۸
linear operator^۹
isomorphism^{۱۰}
isometry^{۱۱}

تعریف ۱۹.۱.۱ فرض می‌کنیم E و F فضاهای نرم‌دار باشند و $A: E \rightarrow F$ یک تابع خطی پیوسته باشد تعریف می‌کنیم:

$$\|A\| = \sup\left\{\frac{\|Ae\|}{\|e\|} \mid e \in E, e \neq 0\right\}.$$

تعریف ۲۰.۱.۱ فضای تمام توابع خطی پیوسته از E به F را با $\ell(E, F)$ نمایش می‌دهیم.

قضیه ۲۱.۱.۱ فرض می‌کنیم $T \in \ell(E, F)$ و $T' \in \ell(F, G)$ ، آنگاه:

$$\|(T' \circ T)\| \leq \|T'\| \|T\|.$$

برهان: به صفحه ۵۱ از مرجع [۱] مراجعه شود. ■

مثال ۲۲.۱.۱ اگر $E = F = G = \mathbb{R}^2$ و $T(x, y) = (x, 0)$ و $T'(x, y) = (0, y)$ آنگاه $T' \circ T = 0$ و $\|T'\| = \|T\| = 1$ ، پس در قضیه فوق نامساوی اکید هم اتفاق می‌افتد.

تعریف ۲۳.۱.۱ فرض می‌کنیم E و F فضاهای برداری باناخ باشند و $T: E \rightarrow F$ یک عملگر خطی باشد. مجموعه $\ker T = \{e \in E \mid T(e) = 0\}$ را هسته T ^{۱۲} و همچنین مجموعه $\text{img}(T) = \{T(e) \mid e \in E\}$ را برد T ^{۱۳} می‌نامیم.

تعریف ۲۴.۱.۱ فرض می‌کنیم E و F فضاهای برداری باناخ باشند و $T: E \rightarrow F$ یک عملگر خطی باشد. می‌گوییم T یک عملگر فردهلم^{۱۴} است اگر $\dim(\ker T)$ و

kernel^{۱۲}
Image^{۱۳}
Fredholm^{۱۴}

$\dim \operatorname{coker}(T) = \dim\left(\frac{F}{\operatorname{img}(T)}\right)$ هر دو متنهای باشند و $i(T) = \dim(\ker T) - \dim\left(\frac{F}{\operatorname{img}(T)}\right)$ را

اندیس T ^{۱۵} می نامیم.

گزاره ۲۵.۱.۱ هرگاه F یک فضای باناخ باشد آنگاه $\ell(E, F)$ با نرم عملگرها یک فضای باناخ است.

برهان : به گزاره ۲.۲.۴ از مرجع [۱] مراجعه شود. ■

تعریف ۲۶.۱.۱ هرگاه $F = R$ ، آنگاه $\ell(E, R)$ رافضای دوگان E می نامیم و آن را با E^* نمایش می دهیم.

تعریف ۲۷.۱.۱ فرض می کنیم E و F فضاهای برداری نرمدار باشند، U یک زیرمجموعه باز از E باشد و $f : U \subset E \rightarrow F$ یک نگاشت دلخواه باشد. فرض می کنیم $u_0 \in U$ ، گوئیم f در u_0 مشتق پذیر^{۱۶} است، هرگاه نگاشت کراندار خطی چون $Df(u_0) : E \rightarrow F$ موجود باشد بطوریکه به ازای هر $\epsilon > 0$ ، یک $\delta > 0$ موجود باشد بطوریکه هرگاه $0 < \|u - u_0\| \leq \delta$ داشته باشیم:

$$\frac{\|f(u) - f(u_0) - Df(u_0).(u - u_0)\|}{\|u - u_0\|} \leq \epsilon.$$

تعریف فوق به صورت زیر نیز نوشته می شود:

$$\lim_{u \rightarrow u_0} \frac{f(u) - f(u_0) - Df(u_0).(u - u_0)}{\|u - u_0\|} = 0$$

اگر f در هر نقطه $u_0 \in U \subset E$ مشتق پذیر باشد، نگاشت

$$D(f) : U \rightarrow \ell(E, F), u \rightarrow Df(u)$$